

اتمام حجت با اهانت کنندگان

ادامه از صفحه اول

مجدد انصاری عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام هم در همین باره به ایرنا گفت: کسانی که ادعای ولایت‌مداری و انقلابی‌گری دارند باید بیش از دیگران به ارزش‌های اخلاقی و اسلامی پایبند باشند ولی عده‌ای انقلابی‌گری را با فحاشی و هتک حرمت اشتباه گرفته‌اند. وی با تأکید بر ضرورت ورود مدعی‌العموم به هتک حرمت رئیس جمهوری، افزود: توهین به رئیس جمهوری با این شکل، علاوه بر اینکه در داخل تأثیر نامطلوبی دارد و باعث فرهنگ‌سازی نادرست می‌شود، در عرصه بین‌المللی هم مقامات عالی‌رتبه کشور را تضعیف کرده و باعث می‌شود آنها از موقعیت مطلوبی برای دفاع از منافع مردم در برابر قدرت‌های خارجی برخوردار نباشند. عضو آراءش مجمع روحانیون مبارز با بیان خاطره‌ای از دوران

جوانی خود درباره دلیل تکرار هشداری از سوی مقام معظم رهبری گفت: وقتی یامنبری‌های یکی از واعظین به تکراری بودن وعظ‌های وی اعتراض کردند این منبری معروف دلیل آن را تکراری بودن کتلهان یامنبری‌ها عنوان کرد و این مثال الان در مورد هتک حرمت‌ها و هشدارهای پیاپی رهبری صادق است. **چرا کار به تذکر از پشت بلندگورسید** خبرگزاری ایسنا هم در گزارشی به موضوع تکرار هشدارهای رهبری پرداخته و در بخشی از آن نوشته: «اظهارات صریح و شش‌شنبه رهبر انقلاب نشان می‌دهد که نوع برخورد برخی جریان‌ات سیاسی با رقبای، بشدت مورد انتقاد ایشان است تا جایی که دوباره کار به تذکر از پشت بلندگو کشیده است و تکرار لجاجت‌ها برخی اهانت‌ها به رئیس جمهوری بخصوص در شرایط ویژه امروز کشور، یک بار دیگر

رهبر انقلاب اسلامی را ناگزیر کرد تا موضوعی را به صراحت از پشت بلندگو به‌دهای از خواص تذکر دهند. در سیره مدیریتی رهبری، «تذکر از پشت بلندگو» به تصریح خود ایشان، آخرین مرحله است. این یعنی، وقتی مخالفت یا توصیه ایشان درباره موضوعی، از کانال‌های غیرعلنی به مراجع مورد نظر می‌رسد اما به آن عمل نمی‌شود، ایشان دست آخر از پشت بلندگو تذکر می‌دهند تا مواضع‌شان به صورت علنی برای برخی مدعیان انقلابی‌گری و قاطبه مردم روشن شود.»

واکنش ذوالنور و عناصبانی

مجتبی ذوالنور، که توثیت تهدید‌آمیز او مطرح کردن اعدام رئیس جمهوری، بازتاب‌های گسترده‌ای را به دنبال داشت، در پی بیانات رهبری و بدون آنکه اشاره به اشتباه بودن اقدام خود داشته باشد

یا بابت تهدید و توهین خود عذرخواهی کند، نوشت: «تبعیت از فرامین الهی رهبر عزیز ولی امرم را از واجب واجبات می‌دانم و تمام آبرو، هستی و وجود خود را تا اطاعت اوامرش تقدیم می‌دارم و در چارچوب تکالیف قانونی خود و تدابیر معظم‌له لحظه‌ای از احقاق حقوق مردم شریف غفلت نخواهم کرد.» مصداق بیانات رهبری البته تنها نماینده اصولگرای قم نبود. علی اصغر عناصبانی نماینده سبزوار و از مدیران ارشد دولت احمدی‌نژاد که توثیت توهین‌آمیز او هم با واکنش‌هایی روبه‌رو شده بود، در گفت‌وگو با برنا با ادبیاتی که به نظر نمی‌رسد پیام رهبری را دریافت کرده باشد، گفت: «قطعاً توهین به رئیس جمهوری بد است اما روحانی نازک رنجی شده است! رهبری که مصداق برای این توهین‌ها تعیین نکرده‌اند.»

مقرر ان منتقد

علی مطهری نماینده پیشین مجلس

بدون شک نوع رفتار برخی افراد و گروه‌هایی که خود را انقلابی می‌نامند و معمولاً مرتبط با نهاد‌های حکومتی هستند آفتی است که کیان جمهوری اسلامی را تهدید می‌کند. اینها غیر از رهبر، متعهد به حفظ احترام هیچ یک از مقامات کشور نیستند و براحتی هتک حرمت می‌کنند. حملات و اهانت‌هایی که اخیراً به آقای روحانی، رئیس جمهوری شد و قبلاً توهین‌هایی که به آقای ظریف در مجلس شد و پیش از آن حمله فیزیکی با مهر که به رئیس سابق مجلس در قم شد و باز قبل از آن حملهای که با آجر و سنگ و گاز فلفل به اینجانب در فرودگاه شیراز شد، شواهدی بر این مدعاست. وقتی از آنها سؤال می‌کنی که چرا این کارها را می‌کنی، می‌گویند برای حفظ نظام. گویی نظام جمهوری اسلامی که پیام آور مکارم اخراقی است با توهین و هتک حرمت حفظ می‌شود. وقتی به حرف‌های آنها در پس توهین‌ها دقت می‌کنیم ببینیم انتقاد از وضعیتی است که خود بیشترین سهم را در ایجاد آن داشته‌اند. اینها را باید مقصران منتقد و به عبارت بهتر فرصت طلبان نامید. ذکر دو نمونه برای اثبات این مطلب کافی است.

نمونه اول این است که در زمان دولت قبلی خیرخواهان و مصلحان جامعه بارها هشدار دادند که مراقب باشید پرونده هسته‌ای ما به شورای امنیت سازمان ملل نرود. اما زست انقلابی و میل به خودنمایی همین تیپ افراد باعث شد که قطعنامه‌ها را کاغذ پاره بنامند و مردم ایران را در یک مسیر رنج و سختی غیر ضروری قرار دهند که تا به امروز ادامه دارد، شبیه اقدام غیر ضروری تسخیر سفارت امریکا که هنوز درگیر تحریم‌های آن هستیم و کسی نیست توضیح دهد که چه ضرورتی برای این کار وجود داشت.

نمونه دوم که نشان می‌دهد این منتقدان هتاک به وضع موجود، خود بیشترین نقش را در ایجاد این وضع داشته‌اند نوع برخورد آنها با موضوع برجام است. پس از شیرین کاری دولت قبلی و صدور قطعنامه‌های متعدد علیه ایران مبنی بر تحریم‌های گوناگون، کل نظام به این نتیجه رسید که با مذاکره با امریکا و پنج کشور دیگر این موضوع را به سرانجام نیک برسانند و مردم را بی جهت دچار مشکلات نکنند. نتیجه این مذاکرات طولانی و طاققت‌فرسا توافق برجام بود که با صلاح‌دید کل نظام امضا شد و گشایشی برای کشور ایجاد می‌کرد. شرکت‌های اروپایی و امریکایی برای سرمایه‌گذاری در ایران به کشور سرازیر شدند و می‌رفت که رونق اقتصادی ایجاد شود که ناگاه با اقدامات مخرب همین مقصران منتقد مواجه شد. پیام‌ها به اروپا و امریکا داده شد که آدم عاقل در ایران سرمایه‌گذاری نمی‌کند و در کنار آن برخی سخنان و اقدامات تهدید‌آمیزی موقع، به طوری که طرف‌های اروپایی و امریکایی فهمیدند که سرمایه‌گذاری در ایران امن نیست. ترامپ هم از این فرصت استفاده کرد و از برجام خارج شد و برنامه فشار حداکثری خود را آغاز کرد و تا امروز البته مردم ایران خوب مقاومت کرده‌اند و به این درک رسیده‌اند که در مقابل قلدری امریکا نباید سرخم کنند. اما اگر این گروه به اصطلاح انقلابی با برجام آن گونه رفتار نمی‌کرد و سرمایه‌گذاری‌های خارجی در کشور انجام می‌شد اصلاً ترامپ می‌توانست از برجام خارج شود؟ قطعاً وضع دیگری داشتیم و مجبور به تحمل یک ریاضت تحمیلی نبودیم.

اکنون همان‌ها که زمینه این وضع را فراهم کرده‌اند منتقد هستند و هتاک و طلبکار. در تاریخ، این‌گونه افراد را «فرصت‌طلب» می‌نامند و فرصت طلبی آفتی است که گریبانگیر اکثر نهضت‌های اجتماعی می‌شود، همچنان که استاد شهید آیت‌الله مطهری «رنخه فرصت طلبان» را یکی از آفات نهضت اسلامی مان دانسته‌اند. ایشان در کتاب «نهضت اسلامی» می‌گویند اینکه می‌گویند انقلاب فرزندخوار است، این طور نیست؛ غفلت از رخنه فرصت‌طلبان است که باعث می‌شود انقلاب فرزندان خود را یک یک به حاشیه براند.

هشدار که رهبر انقلاب درباره هتک حرمت مسئولان بلندپایه کشور دادند مانعی است در مقابل این فرصت طلبان که از فرصت سختی معصت مردم که خود در آن نقش اصلی را داشته‌اند برای تصاحب قدرت بهره‌برداری می‌کنند.

اجازه بدهم که خارج از شئونات و مصالح جامعه و مردم مسئولان و دولتمردان را مخاطب قرار دهم، طبیعتاً این به معنای نادیده گرفتن مشکلات و حاشیه امن داشتن مسئولان نیست، بلکه این فراز از سخنان رهبری مرز بین نقد و گفتمان سازنده و اثربخش را با تخریب و خارج شدن از حدود اخلاق و قانون مشخص کرده است. این همان جایی است که مرز ولایت‌مداری و ولایت پذیری با ادعای آن روشن می‌شود. سخنان رهبری در این باره کاملاً صراحت داشت و اگر بخواهیم در هر جهتی آن را تفسیر به رأی کنیم یا از آن بهره‌برداری سیاسی کنیم اشتباه است. مسلم است که در شرایط امروز کشور، همه ما از دولت به عنوان یک مفهوم یکپارچه انتظار بیشتری داریم، اما یک‌ایکمان می‌دانیم اینکه به جای نقد کردن، رئیس جمهوری یا شخصیت‌های دیگر را تخریب یا از آنها اعتبارزدایی کنیم به نفع کشور نیست. این را همه‌مان می‌فهمیم و اگر نه خودمان را به تغافل زده‌ایم. در عوض امیدوارم که این فرمایشات رهبری فصل جدیدی را در مناسبات جریان‌های سیاسی و با جمله بین دولت و مجلس باز کند به نحوی که در باقی‌مانده عمر دولت تلاش همه‌مان بر هم افزایی و بازکردن گره مشکلات مردم باشد.

در انتظار سوژه بعدی باشیم؟

غلامحسین کرباسچی دبیر کل حزب کارگزاران سازندگی

معلوم نیست این سناریوی تکراری قرار است چند بار دیگر تا پایان این دولت تکرار شود. رئیس جمهوری در یک سخنرانی عمومی یا در دولت تحلیلی سیاسی یا احیاناً مذهبی تاریخی را عنوان می‌کند و تلویحاً بر مبنای آن به مسائل اساسی کشور می‌پردازد و در ادامه حملات شدید و توهین‌ها و نطق‌های آتشین و تشنج آفرین شروع می‌شود. عده‌ای هم در مقابل از رئیس جمهور حمایت می‌کنند و به جنگ حیدری نعمتی معمول سیاسیون می‌پردازند و چند روزی خوراک رسانه‌های آن طرف می‌گردانند و سوژه هستند تهیه می‌شود و چند تحلیلگر منتظر تریبون، همان حرف‌های تکراری و پیش‌بینی‌های کاهنانه روزهای آخر نظام و آشفتنگی سیاسی را نشخوار می‌کنند و در این بین حادثه‌ترین گرفتاری مردم و مسأله بیماری کرونا، تحریم، تورم، انسولین و کلی مسائل داخلی و خارجی که هر کدام برای آزار روحی و روانی یک جامعه سالم کافی است، تحت الشعاع قرار می‌گیرد تا بعد از همه اینها تذکری تکراری از ناحیه رهبری نظام و چند روزی سکوت مقطعی و انتظار برای سوژه بعدی طرفین.

راستی اگر قرار است در مورد مسأله سیاسی مثل صلح و ترک مخاصمه رئیس جمهور اتخاذ تصمیم کند راه حلش سخنرانی در دولت یا هر جمع دیگری است آنهم با تفسیر و تحلیل مسائل تاریخی و توسل به زندگی‌نامه؟ یا تصمیم‌گیری از مسیرهای قانونی و اقناع مراکز تصمیم‌ساز کشور و احیاناً موافقت مقامات عالیه نظام؟

و در طرف مقابل اگر نمایندگان و سیاسیون کشور اشکالی در یک صحبت یا مصاحبه یا تحلیل رئیس جمهور می‌بینند راه پاسخگویی لعن و اهانت از تریبون مجلس و اهانت و توهین و برانگیختن احساسات مذهبی و تشنج آفرینی در کشور است؟ آنهم در شرایطی که همه اذعان داریم درگیر جنگی نابرابر در اقتصاد و فشارهای سیاست خارجی و محاصره روزافزون کشورهای معاند از هر طرف و این همه گرفتاری داخلی برای مردم هستیم؟

کسانی که خود را اصولگرا و پایبند به سیاست‌های کلی نظام و رهبری می‌دانند و خود را از همه بیشتر تابع ولایت معرفی می‌کنند، کمترین تردیدی دارند که اینگونه سخنان و این ادبیات در حرف زند‌ها نه مصلحت کشور و نه خواست رهبری و نظام است؟ و بارها به این امر تصریح نشده است؟

وقتی در مجلس شورای اسلامی رئیس جمهور کشور از ناحیه نماینده‌ای «لعنت» می‌شود، نمی‌شود انتظار داشت که لاقال مدیریت مجلس حداقل عکس‌العملی از خود نشان دهد و چهره رضایت‌تلویحی از مجلس به بیرون منتقل نشود؟ اگر این اهانت و هتک حرمت به تعبیر رهبری عمل حرام است که هست، کسانی که با شعار تعهد به اصول و خط مشی رهبری آرای مردم را کسب کردند و قطعاً بارها در این سال‌ها اظهارات صریح را در این زمینه به یاد دارند، نباید موضعی بگیرند؟

آقایان و خانم‌های محترم اگر بار سنگین نمایندگی مردم را که به هر صورتی فعلاً به دوش شما افتاده است می‌خواهید پاس بدارید و به دردهای جاری آنها بیاندیشید و فکری برای لاقال تخفیف این آلام بکنید راهش ارائه راهکارهای عملی و اقدامات غیر تبلیغاتی و سیاسی و همراهی و همدردی با آنهاست. کدام یک از موکلین شما دنبال راه انداختن نبرد سیاسی و بگو مگوهای بی‌حاصل در کشور و فراموشی مردم زیر دست و پای سخنرانان و ناطقان صحنه این پیکار است؟

سردار اشتری: دوبار تا محل سکونت خاوری رفتیم

«**خبر اول اینکه**، فرمانده نیروی انتظامی کشور درباره عدم استرداد برخی از متهمان فراری، گفت: مشکل ما دستگاه قضایی و پلیس کشورها است که با ما همکاری نمی‌کنند. به گزارش تسنیم، حسین اشتری افزود: دوبار تا محل سکونت محمودخاوری رفتیم و حتی به پلیس آنجا گفتیم که محل وی کجاست اما پلیس آنجا وی را بازداشت نکرد، در همین موضوع استرداد مدیرعامل بانک سرمایه، پلیس اینترپل نیز تعجب کرد که ما از کجا می‌دانیم این متهم در کجا زندگی می‌کند، محل سکونت درصد بالایی از این متهمان شناسایی شده و حتی پلیس آن کشورها محل سکونت آنها را نمی‌داند البته برخی مواقع موضوع حالت سیاسی پیدا می‌کند و همکاری مدنظر صورت نمی‌گیرد.

گفت‌وگوی باقری با نسرین ستوده و کایلی مور گیلبرت

«**خبر دیگر اینکه**، علی باقری‌کنی، دبیر ستاد حقوق بشر در بازدید هفت ساعته از ندامتگاه زنان استان تهران به همراه رئیس سازمان زندان‌ها با بسیاری از ممدجویان از جمله نسرین ستوده و کایلی مور گیلبرت (اتباع بیگانه)، به گفت‌وگوی رودررو پرداخته و سخنان این افراد را شنیده و درخصوص اجابت برخی خواسته‌های آنها دستورات فوری صادر کرد. به گزارش ایسنا، باقری در سخنانی با تأکید بر این که «زنان، بیش از آن که عامل باشند، قربانی آسیب‌های اجتماعی هستند»، افزود: طبیعت ذاتی و سرشت خلقت زنان اقتضا می‌کند که نباید زندان، نخستین گزینه مجازات برای کسانی باشد که می‌توانند مؤثرترین عامل تربیت و نگاهبان سلامت روحی، روانی و جسمانی خانواده و جامعه باشند.

ایران در لیست سیاه «اف‌ای تی‌اف» باقی ماند

«**شنیدیم که**، کارگروه ویژه اقدام مالی (FATF) اعلام کرد که ایران همچنان در لیست سیاه این کارگروه باقی می‌ماند. به گزارش ایسنا، جلسه کارگروه ویژه اقدام مالی از روز چهارشنبه تا جمعه برگزار و در آن تصمیم گرفته شد تا ایران از کره شمالی در لیست کارگروه ویژه اقدام مالی باقی بماند. مطابق با گفته‌های روتیزر و آسوشیندپرس، مارکوس پیلر، رئیس FATF گفته است که این دو کشور بدون هیچ تغییری در لیست سیاه کارگروه ویژه اقدام مالی باقی می‌مانند. وی همچنین از تمامی کشورهای عضو و مقامات ناظر خواست تا تدابیر مؤثر را علیه این دو کشور اعمال کنند. براساس گزارش روتیزر، وزارت خزانه‌داری آمریکا روز شنبه ادعا کرد که گروه ویژه اقدام مالی یا همان FATF با طرح اصلاح استانداردهایش به منظور ارتقای نظارت بر تبدلات مالی که هدفشان دور زدن تحریم‌های امریکا و سازمان ملل و اشاعه سلاح‌های کشتار جمعی بوده، موافقت کرده است.

نه به تحریم ایران» در مقابل هتل ترامپ

«**دست آخر اینکه**، دونالد ترامپ به همراه اعضای خانواده‌اش برای حضور در مراسم برش روبان قرمز هتل بین‌المللی اش در شهر واشنگتن حاضر شده بود. به گزارش ایسنا به نقل از یورونیوز، در تظاهرات ضد ترامپ که در روبه‌روی این هتل شکل گرفت، افراد پلاکاردهایی به دست داشتند که هم به نقد سیاست‌های دولت او در کنترل ویروس کرونا پرداخته بود و هم نسبت به سیاست‌های او در قبال ایران انتقادهایی مطرح شده بود. روی یکی از پلاکاردهای قرمز رنگ نوشته شده بود «ما ترور رهبران ایرانی توسط پنتاگون را محکوم می‌کنیم؛ از طرف حزب سوسیالیسم و آزادی». روی پلاکارد دیگری نوشته شده بود «اگر من هم بخواهم می‌توانم آغازگر جنگ باشم» و روی پلاکارد دیگری نوشته بود «نه به جنگ و تحریم ایران». این اعتراضات با شعارهایی علیه مدیریت دونالد ترامپ نیز همراه بود.

خشونت کلامی تیری بر قلب وحدت داخلی

محمدحسین فرهنگی سخنگوی مجلس

تذکر اخیر رهبر معظم انقلاب برای حفظ حرمت‌ها در بیان دیدگاه‌ها، انتقادات و مواضع یک تذکر مسبق به سابقه بوده است. ایشان مدت‌هاست که بر حفظ کرامت اخلاقی در سطوح عالی مدیران و مسئولان تأکید داشته و دارند. کما اینکه روش و منش ایشان نیز در تمام سال‌های پس از انقلاب حکایت از توجه جدی به این مسائل اخلاقی دارد. از همین رو جای تعجب دارد که چرا علی‌رغم این تذکرها‌ی عیان و صریح، ما باید شاهد تکرار برخی رفتارها و موضعگیری‌ها باشیم، به عبارتی انتظار خصوصاً از نیروهای انقلابی

این بود که در منش سیاست‌ورزی خود طوری اقدام کنند که تکرار چنین تذکره‌ایی لازم نباشد. هم اکنون در کشور ما مسائلی وجود دارد که در قبال آن بسیاری از نیروهای سیاسی و مردم عادی، انتقادات درست، منطقی و بی‌حق دارند. لیکن وجود این مسائل هیچ دلیل و توجیهی برای هتک حرمت افراد و خصوصاً مسئولان عالی‌نظام نیست. چه اینکه چنین کاری نه تنها نسبتی با حل مسائل و بهبود اوضاع ندارد بلکه شأنیت معنوی و اخلاقی نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران را نیز چه در چشم مردم و چه خصوصاً در فضای خارجی خدشه‌دار می‌کند. آن هم در شرایطی که دشمنان ما به انتظار کوچک‌ترین مستمسکی هستند تا ماهیت نظام و انقلاب ما را در چشم افکار عمومی جهان تحریف کنند. از بین بردن حرمت‌ها و کرامت‌های اخلاقی بهترین فرصت برای این دسته از دشمنان خواهد بود. همچنین در شرایط خاص کنونی، جدای از بحث وجود مشکلات و مسائل مشهود، مسأله مهم دیگر حفظ اتحاد و یکپارچگی داخلی در ابعاد سیاسی و اجتماعی است. ترویج خشونت کلامی در سطح مسئولان تیری است که مستقیم بر قلب وحدت داخلی ما در این شرایط می‌نشیند و شادی آن صرفاً برای دشمنان و معاندان نظام خواهد بود. جای تأسف است که خصوصاً در یک دهه گذشته، تذکرهای مکرر رهبری در این خصوص گاه با بی‌توجهی‌هایی مواجه شده است. این بار اما باید امید داشت که پیام تذکر مهم و صریح رهبری توسط همه نیروهای سیاسی و خصوصاً جبهه انقلاب به درستی و کامل دریافت شده باشد و در آینده هیچ گاه و به هیچ بهانه‌ای شاهد تکرار موضعگیری‌ها و رفتارهایی نباشیم که نیازمند تذکر و ورود رهبر معظم انقلاب به موضوع شوند.

مرز ادعا و اقدام در ولایت‌مداری

مرتضی طالبی فعال سیاسی اصولگرا

آنچه در بیانات روز شنبه مقام معظم رهبری در انتقاد از برخورد‌های اخیر برخی نمایندگان با رئیس جمهوری مطرح شد رویکرد متفاوت و جدیدی از سوی ایشان نبود، اما توجه داشته باشیم که این سخنان نه یک توصیه یا راهنمایی بلکه تذکری جدی بود خطاب به دوستانی که در بیان مواضع‌شان به مصالح، منافع و امنیت ملی و شرایط داخلی کشور توجه نمی‌کنند و اگر چه نیت خیرخواهانه دارند اما این نیت را در قالبی بیان می‌کنند که از یک‌سو زمینه سوءاستفاده دشمنان را فراهم می‌کند و از سوی دیگر موجب بروز ناامیدی میان مردم و دامن زدن به منازعات نابجای سیاسی می‌شود. رهبر معظم انقلاب بارها در موضوعات مختلف همه نیروهای انقلاب را به رعایت حرم یکدیگر دعوت کرده و توصیه کرده‌اند، که در برخورد با یکدیگر از حدود شرع، اخلاق و قانون خارج نشوند. این بار هم از سر خیرخواهی و دلسوزی به نیروهای انقلاب تذکر و هشدار دادند که با نوع رفتارشان موجب ناامیدی مردم و شادی دشمنان نشوند.

مشخص است که این تذکر به معنای مبرا بودن دولت و دیگر قوا از اشکال و ضعف در مدیریت نیست. به شخصه به عنوان کسی که سعی کرده‌ام بر مدار نظرات رهبری حرکت کنم، انتقاداتی به دولت وارد می‌دانم اما این اعتقاد سبب نشده که به خودم

www.isaco.ir